

Tarla Faresinin Mor Kemani

Ebru Mina TOMURCUK

Tarla Faresinin Mor Kemanı

Ebru Mina TOMURCUK

Papatyaların baş salladığı, otların salındığı güneşli bir çayırda, yumuşak kestane rengi tüyleri ve krem rengi karnı olan minik bir tarla faresi yaşırdı. Küçük yeşil bir yaprak önlük takar ve keşfetmeyi çok severdi. Bir sabah, yosunlu bir kütüğün yanında gezinirken, yoncaların arasında parlayan bir şey gördü. Bu, bir meyve kadar pürüzsüz ve parlak, minicik mor bir kemandı!

Tarla faresinin büyük koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Kemanı narin patileriyle aldı, yanında duran minik yayı da. 'Ah, ne güzel!' diye cıyıkladı, minik pembe burnu seğirerek. Kemanı çenesinin altına yerleştirdi ve yayı tellerin üzerinde gezdirdi. Havada cıyak cıyak, tırmalayan bir ses yükseldi. 'Hmm,' dedi, 'çalışmam gerekecek.'

Tarla faresi, bütün hayvanların şarkı söylemek ve dans etmek için toplandığı çayır konserinde çalmayı hayal ediyordu. Kendini küçük bir sahnede, arkadaşları için tatlı müzik çalarken hayal etti. 'Güzel müzik yapmak istiyorum,' dedi. Sonra mor kemani dikkatle taşıyarak, yaşlı bir meşe ağacının köklerinin altındaki yuvasına doğru aceleyle eve gitti.

Tarla faresi her gün çayırın sessiz bir köşesinde çalışıyordu. Yayı ileri geri çekiyordu ama müzik cıyak cıyak ve hüzünlü çıkıyordu. 'Eyvah,' diye iç çekti, yuvarlak tüylü kulakları sarkarak. 'Bu düşündüğümden daha zor.' Deniyor da deniyordu ama sesler hâlâ kaba ve titrek çıkıyordu.

Bir öğleden sonra, uzun ince antenli, parlak koyu yeşil bir cırcır böceği zıplayarak geçti. Küçük kırmızı bir atkı ve küçük bir hasır şapka takıyordu. Cıyak cıyak müziği duydu ve başını yana eğdi. 'Bu bir keman gibi geliyor,' dedi nazikçe. 'Ama biraz yardıma ihtiyacı var.' Tarla faresi şaşkınlıkla başını kaldırdı. 'Bana yardım edebilir misin?' diye sordu. 'Konserde çalmak istiyorum.'

'Elbette!' dedi cırcır böceđi, parlak siyah gözleri pırıldayarak. 'Ben de müzik yaparım ve onu nasıl daha tatlı yapacağımı bilirim. Her gün birlikte çalışalım.' Tarla faresi mutlulukla başını salladı. O günden sonra her sabah çayırdaki buluşmalar. Cırcır böceđi ona yayı nasıl nazikçe tutacağını ve her notayı nasıl net ve doğru yapacağını gösterdi.

İlk başta tarla faresinin notaları hâlâ cıyak cıyaktı ama cırcır böceği ince bacaklarını birbirine vurup 'Bu daha iyi! Tekrar dene,' dedi. Tarla faresi çok çalıştı ve her gün müziği biraz daha yumuşak duyuldu. Basit bir ezgi çalmayı öğrendi ve içi hafifledi. Cırcır böceği gülümseyip 'Her gün daha da iyi oluyorsun,' dedi.

Çayır konseri yaklaşırken tarla faresi var gücüyle çalıştı. Güneş doğarken de, arılar vızıldayarak geçerken de çaldı. Bazen yayı kayıyordu ama pes etmiyordu. Cırcır böceği ona düzenli bir ritim tutmayı öğretti ve kısa süre sonra ezgisi mutlu bir esinti gibi çayırda dans etti.

Bir akşam tarla faresi heyecanlandı. 'Ya konserde hata yaparsam?' diye endişelendi. Cırcır böceği anteniyle patisine hafifçe vurdu. 'Hatalar öğrenmenin bir parçasıdır,' dedi. 'Sadece kalbinden çal, herkes bayılacak.' Tarla faresi derin bir nefes aldı ve başını salladı. Elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

Konserden önceki gece tarla faresi ve cırcır böceđi son bir kez çalıştı. Çayır sessizdi ve ateş böcekleri minik fenerler gibi pırıldıyordu. Tarla faresi ezgisini çaldı ve kulađa tatlı ve net geldi. 'Hazırsın,' dedi cırcır böceđi. 'Yarın parlayacaksın.' Tarla faresi kemanına sarıldı ve gülümsedi.

Çayır konserinin gecesi bütün hayvanlar yıldızların altında toplandı. Tarla faresi yosun ve çakıl taşlarından yapılmış küçük bir sahneye çıktı. Kestane rengi tüyleri ay ışığında parlıyor, yeşil yaprak önlüğü dalgalanıyordu. Mor kemanını kaldırdı ve çalmaya başladı. İlk nota yumuşak ve doğru bir şekilde havaya yayıldı.

Müzik daha yüksek ve daha neşeli oldu, hayvanlar salındı ve ayaklarını yere vurdu. Tarla faresinin narin patileri zarifçe hareket ediyor, büyük koyu gözleri mutlulukla parlıyordu. Defalarca çalıştığı ezgiyi çaldı ve çayırı sıcaklıkla doldurdu. Cırcır böceği ön sıradan izliyordu, kırmızı atkısı ateş ışığında parlıyordu.

Son nota sönünce çayır tezahüratlarla doldu. Herkes alkışladı ve 'Bir daha! Bir daha!' diye seslendi. Tarla faresi kızardı ve gülümsedi. Kendisine gururla başını sallayan cırcır böceğine baktı. Bir şarkı daha çaldı ve hayvanlar ay yükselene kadar dans etti. Tarla faresi kendini çayırdaki en mutlu canlı gibi hissetti.

Konserden sonra tarla faresinin arkadaşları etrafını sardı. 'Müziğin çok güzeldi!' dedi bir tavşan. 'Bu kadar iyi çalmayı nasıl öğrendin?' diye sordu bir fare. Tarla faresi gülümseyip 'Arkadaşım cırcır böceği her gün çalışmama yardım etti,' dedi. Cırcır böceği hasır şapkasını düzeltti ve 'Çok çalıştı,' dedi.

Tarla faresi alıřmanın yeteneđini byttđn đrendi. Mor kemanını almaya devam etti ve her gn yeni řarkılar ve yeni sevinler keřfetti. Cırcır bceđi onun arkadařı ve đretmeni olarak kaldı ve birlikte ayırı mzikle doldurdular. Ne zaman kendinden emin olmasa, tezahrat yapan kalabalıđı hatırladı ve glmsedi.

Ve böylece, güneşli çayırda, mor kemanlı küçük tarla faresi çalmaya devam etti, kalbi müzikle dolu ve patileri giderek daha becerikli hale geldi. Çalışmayla ve bir arkadaşın iyiliğiyle, aklına koyduğu her şeyi yapabileceğini biliyordu. Çayır, minik bir tarla faresi ve onun parlak mor kemanı sayesinde her zaman tatlı ezgilerle doluydu.